

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Karla Šimky a soudkyň Sylvie Šiškeové a Evy Šonkové v právní věci žalobce: **T. L. T.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2023, č. j. OAM-529/ZA-ZA11-HA13-2023, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 11. 2023, č. j. 17 Az 26/2023-50,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil u Krajského soudu v Plzni, který žalobu zamítl rozsudkem označeným v záhlaví.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Zopakoval svůj azylový příběh, podle něhož žije v České republice s přestávkami již od roku 2008. V důsledku trestního odsouzení pozbyl pobytové oprávnění. Po návratu do Vietnamu v roce 2018 byl nucen si vypůjčit větší obnos peněz na vysoký úrok. Smlouvami nedisponuje a není si jist, kde jsou. V roce 2020 měl ve Vietnamu problémy s věřiteli, kteří ho navštěvovali s požadavky na splacení, napadli jej a zbili. Poté stěžovatel vycestoval zpět do České republiky. Policie ve Vietnamu je podle stěžovatele napojena na zločinecké organizace.

[3] Stěžovatel uvádí, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, protože jeho převážná část rekapituluje žalobu a rozhodnutí správního orgánu. Ve stručném posouzení věci krajský soud odkazuje na úvahy žalovaného a souhlasí s nimi. Krajský soud se také nevypořádal se

všemi žalobními body, zejména z hlediska souladu rozhodnutí s mezinárodními závazky České republiky a přiměřenosti zásahu do základních práv.

[4] Stěžovatel uvádí, že je členem objektivně vymezené sociální skupiny a má důvodné obavy z pronásledování, a proto mu měl být udělen azyl podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Krajský soud se nezabýval poměry v zemi původu. Oznámení věci vietnamské policii by zůstalo bez efektu, naopak by mohlo stěžovatele ohrozit. Stěžovatel také nesouhlasí s posouzením podmínek pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Žalovaný nevyložil neurčitý právní pojem „případ hodný zvláštního zřetele“ a výsledek jeho posouzení je bezdůvodně restriktivní. Stěžovatel splňuje také podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, k čemuž zopakoval svou argumentaci týkající se vietnamských bezpečnostních složek.

[5] Žalovaný uvedl, že kasační stížnost nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Rozhodnutí žalovaného i rozsudek krajského soudu byly vydány v souladu s právními předpisy. Žalovaný vycházel ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu a zabýval se všemi rozhodnými skutečnostmi. Důvodem žádosti stěžovatele o mezinárodní ochranu je legalizace jeho pobytu; k tomu však mezinárodní ochrana neslouží. Stěžovatel nevyčerpal vnitrostátní prostředky ochrany v domovském státě.

[6] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], se Nejvyšší správní soud (NSS) zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] Podstatou stěžovatelova azylového příběhu je obava z věřitelů v zemi původu ve spojení s tvrzenou neefektivností ochrany ze strany tamních bezpečnostních orgánů. K obavám z jednání soukromých osob a možnosti ochrany ze strany orgánů země původu lze obecně odkázat na setrvalou judikaturu NSS (rozsudky ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 5/2003-51, ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003-65, či ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 7/2004-37).

[9] Případy žadatelů o mezinárodní ochranu, kteří svůj azylový příběh konkrétně ve vztahu k Vietnamu stavěli na obavě z nátlaku či násilí ze strany věřitelů, se NSS v minulosti také opakovaně zabýval (namátkou např. usnesení ze dne 2. 9. 2015, č. j. 1 Azs 178/2015-25, ze dne 28. 3. 2018, č. j. 6 Azs 18/2018-27, či ze dne 19. 2. 2024, č. j. 10 Azs 291/2023-39). Závěry těchto rozhodnutí lze vztáhnout i na stěžovatelovu věc.

[10] Krajský soud podle NSS vypořádal stěžovatelovy námitky v dostatečné míře. V odůvodnění rozsudku zrekapituloval podstatné závěry žalovaného, s nimiž se ztotožnil (body 10 až 12) a následně se přezkoumatelně vyjádřil k žalobním námitkám (body 13 až 15). Je-li rozhodnutí žalovaného řádně odůvodněno a je z něho zřejmé, proč žalovaný

pokračování

nepovažoval argumentaci účastníka řízení za důvodnou, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil (rozsudek NSS ze 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-118, č. 1350/2007 Sb. NSS). NSS neshledal, že by tímto postupem byla v nynější věci vyprázdněna funkce soudního přezkumu, jak tvrdí stěžovatel.

[11] Krajský soud ani nepominul argumentaci týkající se zásahu do základních práv a rozporu rozhodnutí s mezinárodními závazky České republiky. Tyto námitky stěžovatel uplatnil v části žaloby věnované neudělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu a krajský soud na ně reagoval v rámci přezkumu úvah žalovaného k této otázce (body 12 a 14).

[12] Rozhodnutí žalovaného je podrobně odůvodněno, vypořádává se se stěžovatelovým azylovým příběhem a odkazuje na přílehlavou judikaturu správních soudů. Žalovaný zjistil informace o situaci v zemi původu stěžovatele v dostatečné míře (rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS, bod 16).

[13] Žalovaný i krajský soud srozumitelně vysvětlili, proč s ohledem na možnost ochrany ze strany vietnamských orgánů, kterou stěžovatel nevyužil, nebyly splněny podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Stejně tak vyložili, proč podle nich stěžovateli v případě návratu do Vietnamu na základě shromážděných podkladů nehrozí skutečné nebezpečí vážné újmy, a proto nelze udělit doplňkovou ochranu podle § 14a zákona o azylu.

[14] Žalovaný také dostatečně odůvodnil užití správního uvážení ve vztahu k možnému udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Zabýval se zdravotní, rodinnou a ekonomickou situací stěžovatele (s. 7 až 8 rozhodnutí) a dospěl k závěru, že životní situaci stěžovatele nelze považovat za mimořádnou. Krajský soud tuto úvahu podrobil přezkumu a dospěl k závěru, že žalovaný z mezí správního uvážení nevybočil (bod 14 napadeného rozsudku).

[15] NSS uzavírá, že krajský soud i žalovaný vycházeli z relevantní judikatury a jejich závěry jsou s ní v souladu. V projednávané věci ani nedošlo k zásadnímu pochybení, které by mohlo mít dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení.

[16] NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[17] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. března 2024

Karel Šimka
předseda senátu